

SURİYE topraklarında verdiğimiz şehit sayısı DHA'ya göre 37'yi buldu. Bunun 16'sı daha birkaç öncesi El Bab'da verdiğimiz şehitlerdir. Fırat Kalkanı hareketi haklı sebeplerle 24 Ağustos'ta başlamıştı.20 Aralık tarihine kadarki üç ay içinde 21 şehit,fakat DEAŞ'ın güçlü olduğu El Bab'daki çarpışmalarda 16!

DEAŞ'ın asıl direnişini El Bab'da yapacağı baştan belliydi. Geçen Hafta Milli Savunma Bakanı Fikri IŞIK “ 2 bin kilometrekare civarında bir alanın teröristlerden temizlenmediğini”,Türkiye'nin güvenliği için El Bab'ın çok önemli olduğunu vurguladı.

Bakan Işık hamasetten uzak,bu sebeple de inandırıcılık oranı yüksek bir üslupla konuşuyor. El Bab hareketi hakkında eleştirel bir değerlendirme yapmam mümkün değil.Şehitlerimize Allah tan rahmet,kahraman askerlerimize ise yürekten başarılar dilerim.

Fakat sorunun dış politika yönünü irdelemek mümkündür ve gereklidir.Suriye ve genelde Ortadoğu'da iktidarın öngörülü bir politika izlediği söylenemez.Dış politikada kullanılması gereken diplomatik dil yerine, hem idoolojik hem iç politik sebeplerle hamasi dil kullanılması öngörülü politikaları engelledi.

İşte,” Moskova Bildirisi” ile muhaliflerin Esad hükümetiyle anlaşma yapmasını istedik değil mi?

Dün Şam yönetimi memnuniyetini ve bunun yeni bir başlangıç olabileceğini belirtti,değil mi?

Evet, Esad memnun; bir çözüm kapısı açılacaksa varsın olsun.Ankara daha bir ay önce,29 Kasım'da “ Suriye'ye devlet terörü estiren zalim Esad'ın hükümdarlığına son vermek için girdik” diye ilan etmişti.

Putin'in müdahalesiyle birkaç sonra bu sözü yumuşatmıştık.Fakat bu daha ziyade Putien'in prestijini artırdı. Sonunda Rusya ve İran'la birlikte “Moskova Bildirisi” ne de imza koyduk.

Buraya gelineceği belliydi.

Washington Post'un Ortadoğu Uzmanı Liz Sly 12 Mayıs'ta “ Esad zemin kazanıyor” başlıklı yazısında Rusya ile İran'ın askeri desteğiyle “ Esad'ın eli güçlenmiş olarak masaya oturacağını” yazmıştı.

Bizim uzmanlar da bunu söylüyordu.

Üstelik,beş yıl boyunca Türkiye “ Esad gitsin” politikasına öncelik verirken Esad da PYD'yi destekledi. PYD'nin destekçilerinden biri esad oldu!

Sonunda öyle bir noktaya geldik ki,Türkiye “ Moskova Bildirisi” ile Esad gitsin politikasını fiilen bırakmaktadır.

Keşke zamanında bu esnekliği gösterseydik.altı ay hatta bir yıl evvel “ Önceliğimiz terörle mücadeledir” rejim değildir” deseyle de Rusya'nın insiyatifiyle bu noktaya gelmiş görüntüsünü vermeseyle,değil mi?

Suriye Politikasının yanlışlığını ve maliyetini sonunda Başbakan Yardımcısı Prof. Dr Numan Kurtulmuş da dile getirdi.

Bir kriz anında Putin'in nasıl davranacağını “ uçak düşürme” hadisesinde gördük üstelik.

Batıyla bu kadar gerginleşmeye lüzum var mıydı Soruları “kapalı kapılar ardında görüşmek” hadisesinde gördük üstelik.

Batıyla bu kadar gerginleşmeye lüzum var mıydı? Soruları “ kapalı kapılar ardında görüşmek” ve Batı ile çatışmalar yaşayan bir ülke görüntüsünü keskinleştirmekten sakınmak daha doğru olmaz mıydı?

Mısırda sert kavganın kime ne faydası oldu?

Bütün bunlara bir “ laboratuvar” gibi bakarak iki hususu vurgulamak isterim.Fikir ile ifade hürriyetinin,eleştirilerin önemi; keşke zamanında Suriye politikasını eleştirenlere “ Esadcı, Baasçı” diye yüklenmek yerine, kulak verseymişiz değil mi?

